

Obsah

Události v EU:	Jednání o volném obchodu EU se rozvíjejí, otázkou zůstává UK	strana 2
Brusel Inside:	Time-out is over	strana 5
Sloupek Komise:	Výsledky Eurobarometru svědčí o vzrůstajícím eurooptimismu	strana 6
Drobnohled:	Bankovní regulace po italsku	strana 8
Hlavní téma:	Brownfieldy v ČR: zátěž či příležitost?	strana 9
Průvodce podnikáním:	Řecko	strana 13
EU Seriál:	Energetické projekty v oblasti bydlení	strana 15

EKONOMICKÉ A STRATEGICKÉ ANALÝZY

David Navrátil

hlavní ekonom České spořitelny
+420 224 995 439, dnavratil@csas.cz

Petr Zahradník

+420 956 765 213, pzahradnik@csas.cz

EU OFFICE / KNOWLEDGE CENTRE

Tomáš Kozelský

+420 956 718 013, tkozelsky@csas.cz

Tereza Hrtúsová

+420 956 718 012, thrtusova@csas.cz

Radek Novák

+420 956 718 015, radeknovak@csas.cz

Česká spořitelna, a.s.

Budějovická 1518/13b

140 00 Praha 4

EU_office@csas.cz

<http://www.csas.cz/eu>

Obsahovými partnery Měsíčníku EU aktualit jsou
Zastoupení Evropské komise v ČR a portál EurActiv.cz

Informace o evropské politice
v češtině
www.euractiv.cz

Milí čtenáři,

měsíc srpen je v Unii a jejích institucích každoročně obdobím klidu a na události tedy ne příliš bohatý, přesto vám přinášíme to nejdůležitější, co se na unijní půdě odehrálo...

Jedním ze základních prvků integrace evropského kontinentu a oblastí, o které můžeme říci, že se rozvíjí (když pomineme prozatímní útlum dohody o Transatlantickém obchodním a investičním partnerství, TTIP), je společná obchodní politika. Od 21. září 2017 bude prozatímně prováděna dohoda mezi Unii a Kanadou (CETA) - bude odstraněno až 98 % cel, otevře se trh se službami a dojde ke zlepšení přístupu k veřejným zakázkám v Kanadě. Do finále se blíží také rozhovory o volném obchodu s Japonskem a další na řadě jsou jednání s jihoamerickým sdružením Mercosur. Otazníky již tradičně vyvstávají okolo budoucích obchodních vztahů se Spojeným královstvím...

Zemí, vůči které se Unie v oblasti vzájemného obchodu vydala cestou sankcí, je Rusko. Letos v červnu to bylo již po páté, co bylo rozhodnuto o prodloužení hospodářských sankcí (s platností do konce ledna 2018). Po třech letech od jejich zavedení se však nyní zdá, že již ztrácejí na síle. Více se dočtete v Událostech na straně 2. Co na síle rozhodně ztratit nebude (ačkoliv to z nedávných novinových titulků nebylo moc patrné), jsou vysavače. Naopak, nařízení Komise by mělo vést jak ke zvýšení účinnosti, tak jejich kvality. Podrobné technické požadavky naleznete na straně 4.

Ačkoliv by se ve stínu událostí souvisejících zejména s bezpečností a migrací v Unii mohlo zdát, že mezi jejími občany převládne pesimismus, výsledky posledního průzkumu Eurobarometr hovoří o opaku - důvěra v Evropskou unii roste a letos dosáhla nejvyšší míry od roku 2010. Poprvé bylo posuzováno vnímání Unie také v jedenácti nečlenských státech. A jaké jsou konkrétní výsledky? Nalistujte rubriku Sloupek Komise.

Italský bankovní sektor zasáhl v posledních měsících úpadek tří bank - Monte dei Paschi di Siena, Banco Veneto a Banco Popolare di Vicenza. Problémy těchto bank však nebyly jen následkem hospodářské krize, jejich kořeny jsou zejména v manažerském vedení resp. jeho selhání. Jak ochránit finanční stabilitu bankovního sektoru a zároveň zajistit, aby se představitelé těchto institucí chovali morálně správně, se Evropská komise snaží skrze směrnici a nařízení. Bližší pohled na řešení této italské bankovní krize vám v rubrice Drobnohled přináší naše stážistka Magda Husáková.

„Hlavní téma“ jsme tentokrát věnovali brownfieldům - nevyužívaným a chátrajícím plochám a objektům. Jedná se především o bývalé průmyslové a zemědělské areály, krajinu poškozenou těžbou či vojenské areály. V České republice se jich dle odhadů nachází přes 11 tisíc. Jak jsou na tom z hlediska počtu brownfieldů jednotlivé kraje a jakou podporu je možné získat v rámci národních programů či prostřednictvím dotací z EU? Dozvíte se na straně 9.

„Jižního křídla“ se týká také Průvodce podnikáním - v zářijovém vydání jsme se rozhodli pro Řecko (pozn.: výběr země nijak nesouvisí s „řeckým týdnem“), kterému Evropská komise předpovídá růst HDP v letošním roce o 2,1 %.

Přeji vám úspěšný návrat z letních dovolených a co nejméně bolestivý přechod k pracovním či studijním povinnostem.

Tereza Hrtúsová

Jednání o volném obchodu EU se rozvíjejí, otázkou zůstává Británie. - Rada ministrů již po páté jednomyslně rozhodla o prodloužení hospodářských sankcí vůči některým odvětvím ruské ekonomiky, s platností do konce ledna 2018 - Od 1. září vstupuje v platnost regulace týkající se příkonu a dalších požadavků, které mají splňovat vysavače uváděné nově na trh.

ZAHRANIČNÍ OBCHOD

Jednání o volném obchodu EU se rozvíjejí, otázkou zůstává UK

Společná obchodní politika EU je jedním ze základů evropské integrace. **Jednání o Transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP) je sice prozatím u ledu, obchodní dohoda s Kanadou (CETA) ale začne provizorně platit už od září a rozhovory o volném obchodu s Japonskem se blíží ke zdárnému konci.** To však neznamená, že by obchodní politika EU neměla i další ambiciózní cíle. Vyjednávání jsou totiž v plném proudu s mnoha dalšími státy.

Na řadě jsou nyní rozhovory o volném obchodu se zeměmi jihoamerického sdružení Mercosur (více o dohodě se státy Jižní Ameriky jsme psali v srpnovém Měsíčníku na straně 2) a modernizace obchodní dohody s Mexikem. EU se však dívá i na druhý konec světa. **V dohledné době můžeme očekávat podepsání dohod o liberalizaci obchodu se Singapurem a Vietnamem.** A počítá se i s výrazným pokrokem v jednání s Indií, Čínou a Filipíny.

S novou politikou Spojených států se Evropské unii otevírají na poli mezinárodního obchodu větší možnosti než kdy předtím. A v Bruselu si toho jsou vědomi. Nejde ale jen o smlouvy o volném obchodu. EU je činná i v jiných druzích vztahů, například v rámci dohod o obchodním partnerství (Economic Partnership Agreements, EPAs), které uzavírá s ekonomicky slabšími zeměmi a obchodními bloky.

Jednání o volném obchodu se státy mimo Evropu tedy – zdá se – pokračují úspěšně. **Otazník však i nadále visí nad pokračujícím jednáním s Británií.** Vláda v Londýně by ráda měla zejména o budoucích obchodních vztazích s Uníí jasno co nejdříve. A není se co divit, zatímco zbylá sedmadvacítka se v příštích letech může díky společné obchodní politice těšit na nové obchodní příležitosti, Británie si své obchodní dohody bude muset zřejmě vyjednat znovu. Ráda by tak měla jasno alespoň ohledně budoucích obchodních vztahů s EU.

Ve vztahu k Británii chce však Brusel s jednáním o budoucím vzájemném obchodu ještě počkat. Londýn ale začíná být nervózní a chce otázku budoucích vztahů otevřít už na podzim.

K jednání má britská vláda například i to, jak si do budoucna představuje řešení vzájemných sporů nejen v oblasti obchodu. Po odchodu Britů z EU se na ně totiž nebude vztahovat jurisdikce Soudního dvora.

Špičky EU se však i nadále shodují, že před počátkem jednání o budoucích vztazích musí dojít k „dostatečnému pokroku“ mimo jiné v oblasti práv cizinců, v otázce hranic s Irskem nebo v otázce finančního vyrovnání.

Tento přístup však britské vyjednavče začíná znervózňovat. Zajímá je totiž hlavně budoucnost obchodu a podoba celního sazebníku.

Priority jsou – jak se zdá – na obou stranách i nadále rozdílné. Evropská unie se již dříve nechala slyšet, že zprvu bude tlačit na vyjednání podmínek a práv pro unijní občany, kteří žijí a pracují v Británii. Britský ministr pro brexit David Davis a lidé kolem něho by se rádi nejdříve věnovali otázkám obchodním.

<http://euractiv.cz/clanky/obchod-a-export/eu-ceka-jednani-napric-kontinenty-nejvetsim-oriskem-je-vsak-britanie/>

http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2006/december/tradoc_118238.pdf

Prodloužení embarga na dovoz potravin do Ruska

Rada ministrů na konci června již po páté jednomyslně rozhodla o prodloužení hospodářských sankcí vůči některým odvětvím ruské ekonomiky, s platností do konce ledna 2018. V reakci na unijní sankce přistoupil také Kreml k opětovnému prodloužení omezujících protipatření na import potravin a zemědělských výrobků z EU, která by měla vypršet na konci roku 2018.

Rusko bylo dříve druhou nejdůležitější cílovou destinací pro zemědělské produkty pocházející z EU. Před zákazem dosahoval export zemědělských a potravinářských produktů z EU do Ruska 12 miliard eur. V roce 2015 již jen 5,6 mld. eur. Celkový export zemědělských a potravinářských produktů z EU do třetích zemí se však zvýšil o 5,7 procent.

Mezi agrární sektory, které byly nejvíce postiženy zákazem dovozu, patří mlékárny, výrobci hovězího a vepřového masa, producenti ryb a pěstitelé ovoce a zeleniny. Naopak víno, olivový olej a další potraviny byly z ruských sankcí zcela vyloučeny. Negativní dopady se v Česku týkají zejména ovocnářů.

Z údajů Eurostatu je patrné, že plocha pro pěstování ovoce se v EU meziročně zvýšila. Zatímco v roce 2015 se ovocné keře a stromy evropských pěstitelů rozprostíraly na ploše 2,3 milionů hektarů, v roce 2016 už to bylo 2,8 milionů hektarů.

Podle šetření Českého statistického úřadu se i v tuzemsku v posledním roce zvýšila celková výměra ovocných sadů o 1 400 ha na 20 802 hektarů. Zároveň ale z důvodu nepříznivé ekonomické situace došlo u řady pěstitelů k zlikvidování staré výsadby a již nedošlo k jejímu nahrazení. To znamená, že ovocných rostlin, z nichž bychom mohli sklízet sladké plody, je dnes méně.

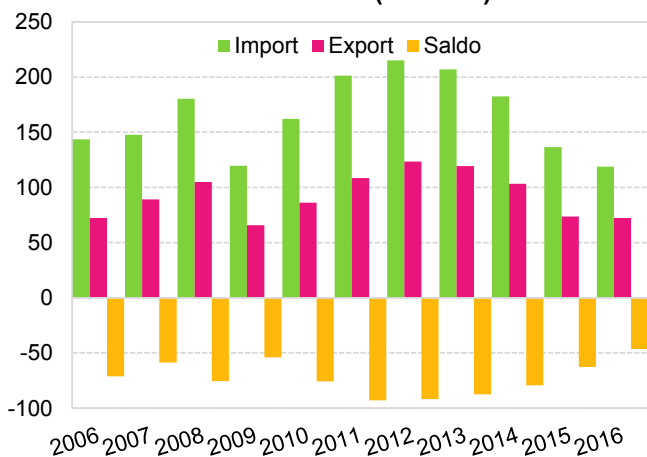
Ačkoliv vývoz ovoce v roce 2015 meziročně vzrostl o téměř 42 % na 229 tisíc tun v celkové hodnotě 4,5 mld. Kč, jedná se zejména o reexport dřívě dovezeného. Tím pádem je český ovocnářský export na východ minimální. Česko totiž není v produkci čerstvých jablek, hrušek a dalších druhů ovoce soběstačné.

Vzhledem k tomu, že Češi od roku 2012 konzumují stále více ovoce, import do tuzemska roste, především ze zemí EU. Situační a výhledová zpráva Ministerstva zemědělství z roku 2016 uvádí, že téměř 65 procent celkového objemu dovezeného ovoce pocházelo z členských států. Tuzemští spotřebitelé nicméně preferují zvláště místní druhy – jablka, hrušky, švestky.

K rostoucí konzumaci přispělo i výrazné zlevnění ovoce až o 30 procent, které bylo způsobeno uvalením ruského embarga a vytvořením nadbytků na společném evropském trhu. Farmářské ovoce sice během posledních dvou let zdražilo, nikoliv však vlivem ruských sankcí. Podle předsedy Ovocnářské unie to souvisí s nízkou úrodou ovoce, která byla v řadě zemí výrazně poškozena negativními klimatickými vlivy – jarními mrazy, suchem, krupobitím. Nárůst cen však nenahradí výrazné výpadky v produkci a mnozí zemědělci se raději věnují pěstování obilí, řepky či kukuřice.

Největší dopady ruského zákazu pocítili hlavní evropští pěstitelé a vývozcí ovoce do Ruska – Poláci, Španělé, Belgičané či Nizozemci. Ztráty způsobené zákazem dovozu evropské produkce do Ruska byly producentům z členských států kompenzovány přídatnými finančními prostředky

Obchod mezi EU a Ruskem (mld.eur)

Zdroj: Evropská komise

ze strany EU i z národních zdrojů. Opatření na snížení nadprodukce, která se po uvalení sankcí na evropském trhu objevila, byla vyčleněna zejména pro pěstitelů ovoce a zeleniny a producenty mléka, kteří byli ruskými sankcemi nejvíce zasaženi.

Sankce již zřejmě nejsou tak účinné, jak by se zdálo. Celoevropské údaje z května 2017 totiž vykazují příznivé výsledky. **Souhrnná hodnota vývozu zemědělských a potravinářských produktů z EU se meziročně zvýšila o 9 procent a dosáhla hodnoty 131,8 miliard eur.** Export směřoval kromě USA, Číny, Japonska, Hong Kongu a Jižní Koreji také do Ruska. Nejvýraznější růst exportu za posledních dvanáct měsíců zaznamenalo odvětví vína nebo sušeného mléka.

První soubor cílených hospodářských sankcí vůči Rusku přijala Rada ministrů EU v červenci 2014. Navzdory tomu, že mezi členskými státy nepanuje konsensus o jejich dopadech, rok od roku jsou prodloužovány. Hlavním důvodem je nedostatečné uplatňování minských dohod pro příměří na Ukrajině ze strany Ruska, které byly uzavřeny mezi Německem, Francií, Ukrajinou a Ruskem v únoru 2015 a na něž je embargo navázáno.

Rusko přistoupilo k uvalení protisankčních opatření v srpnu 2014. Ty byly v loňském roce naposledy prodlouženy do konce prosince 2017. Poslední rozhodnutí o opětovném oddálení ukončení embarga přišlo z Kremle letos v červnu.

<http://euractiv.cz/clanky/zemedelstvi/embargo-na-dovoz-potravin-do-ruska-trva-uz-tri-roky-trhy-se-postupne-vzpamatovavaji>

http://eagri.cz/public/web/file/521307/SVZ_Ovoce_12_2016.PDF

ENERGETIKA A DOPRAVA

Komise chce efektivnější vysavače

Od 1. září vstupuje v platnost regulace týkající se příkonu a dalších požadavků, které mají splňovat vysavače uváděné nově na trh. Toto nařízení (nařízení Komise č. 666/2013) stanoví požadavky na ekodesign, které jsou předpokladem k tomu, aby mohly být uváděny na trh vysavače napájené z elektrické sítě včetně hybridních vysavačů. Pravidla vyplývají z evropského nařízení z roku 2013 schváleného ministry členských zemí a europoslanci. Nejedná se tedy o žádnou novinku.

Příkon vysavače se má sice snížit (od září 2017 nesmí být vyšší než 900 W), ale toto snížení se ovšem netýká výkonu vysavače, tedy kvality vysávání. Přístroj by měl být schopen vysávat a tedy odstraňovat prach a nečistoty dokonce o něco kvalitněji než předchozí modely, ale spotřebovat k tomu méně energie. Změnit (zvýšit) se musí účinnost i kvalita vysavače.

Události v EU

Státy Evropské unie jsou pro zmírnění navržených pravidel Komise na ochranu osobních údajů. Pohnutkou pro nové pozměňovací návrhy k navržené legislativě o ochraně soukromí v digitálním věku jsou Estonci, kteří nyní předsedají Radě EU. - V Estonsku se objevují první návrhy na vytvoření vlastní estonské digitální měny, která by měla navázat na digitální občanství a doplnit jej.

Vysavače musí splňovat tyto požadavky:

Požadavky na ekodesign	od 1. září 2014	od 1. září 2017
Roční spotřeba energie	< 62,0 kWh/rok	< 43,0 kWh/rok
Jmenovitý příkon	< 1 600 W	< 900 W
Odstraňování prachu na koberci	≥ 70 %	≥ 75 %
Odstraňování prachu na tvrdé podlaze	≥ 95 %	≥ 98 %
Emise prachu z vysavače	nestanoveno	< 1 %
Hladina akustického výkonu	nestanoveno	≤ 80 dB(A)
Hadice musí vydržet	nestanoveno	> 40 000 oscilací
Provozní životnost motoru	nestanoveno	≥ 500 hodin

Zdroj: Evropská komise

<http://euractiv.cz/clanky/energeticka-ucinnost/infografika-pravda-o-bruselske-regulaci-vysavacu/>

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32013R0666&from=CS>

DIGITÁLNÍ AGENDA

Státy EU jsou pro zmírnění navržených pravidel Komise na ochranu osobních údajů

Nový návrh Komise na ochranu osobních údajů při využívání telekomunikačních služeb je podle některých států Evropské unie příliš přísný. Rády by tak do něj přidaly pasáže ohledně povinnosti uchovávat osobní data uživatelů a to i několik let od uskutečnění hovoru. To by podle nich mělo pomoci zejména potírání trestné činnosti.

Pohnutkou pro nové pozměňovací návrhy k navržené legislativě o ochraně soukromí v digitálním věku jsou Estonci, kteří nyní předsedají Radě EU.

Právě oni po červencovém setkání Rady nabádají členské státy, aby s novými návrhy přišly ještě před dalším setkáním, které proběhne v září. Návrh nařízení na ochranu soukromí v rámci telekomunikačních služeb předložila Komise na počátku roku 2017. Návrh nese označení ePrivacy a navazuje na osm let starou směrnici. Ta však nařizuje dbát o ochranu osobních údajů uživatelů pouze telekomunikačním službám. Teprve v novém návrhu se tato povinnost objevila i v souvislosti s novými internetovými službami typu WhatsApp, Skype, Facetime apod.

Poskytovatelé telekomunikačních služeb – at' klasických, či internetových – tak budou mít v oblasti ochrany osobních dat stejné povinnosti. Společnosti, které nová pravidla poruší, mohou být pokutovány až do 4 % svého ročního globálního obrátu či částkou 20 milionů eur. Alespoň tak stojí v prvotním návrhu Komise.

Operátoři a poskytovatelé služeb mohou podle nového návrhu data svých uživatelů analyzovat a zpracovávat pouze v případě, kdy je to nutné k zajištění bezpečnosti takové komunikace. Pokud jde o uchovávání a zpracovávání metadat, to je podle navrženého nařízení možné pouze v případě nutnosti zaručit kvalitu služeb nebo z důvodů fakturačních.

Samozřejmostí je i možnost takového zpracovávání osobních údajů po souhlasu samotného spotřebitele.

V takovém případě je však třeba souhlas každých šest měsíců obnovovat. Některé země EU se již v květnu nechaly slyšet, že jsou pro zmírnění pravidel navržených Komisí. Zatím se tak zdá, že nařízení ePrivacy čeká ještě dlouhá cesta. Plánovaný vstup v platnost v květnu příštího roku se nejspíš nestihne.

<http://euractiv.cz/clanky/digitalni-agenda/komise-je-v-ochrane-soukromi-prilis-prisna-staty-chteji-mirnejsi-podminky/>

<http://www.euractiv.com/wp-content/uploads/sites/2/2017/08/eu-council-dret-processing-11107-17.pdf>

Po digitálním občanství Estonci zvažují i vlastní virtuální měnu

Lidé po celém světě se již nějakou dobu mohou jednoduše stát občany Estonska. Minimálně v digitálním smyslu. V současné době estonské úřady evidují přes 22 tisíc osob s tzv. digitálním občanstvím. Z toho 3 670 v Estonsku vlastní nějakou soukromou společnost. Podle oficiálních čísel v této malé baltské zemi žije 1,3 milionu obyvatel. Vláda v Tallinu ovšem plánuje, že díky digitálnímu občanství v následujících 7 letech vydá na 10 milionů elektronických identit. Estonci chtějí jít ještě dál. Objevují se totiž první návrhy na vytvoření vlastní estonské digitální měny, která by měla na digitální občanství navázat a doplnit jej.

<http://euractiv.cz/clanky/digitalni-agenda/digitalni-obcanstvi-uz-maji-nyni-estonci-zvazuji-i-vlastni-virtualni-menu/>

V čase počátku září je těžké podat zásadní příspěvek ze zákulisí evropských institucí, neboť srpen je tradičně měsícem, kdy tyto se nacházejí v hlubokém prázdninovém spánku. V průběhu toho letošního odpočívání však mohli aktéři být zcela nepřekvapivě buzeni ze sna, neboť letos evropské instituce neuléhaly s právě klidnou hlavou.

TIME-OUT IS OVER

Odchod na prázdniny byl doprovázen mnohačetnými pŕtkami a horkými hlavami, které rozhodně nepředstavovaly dobrý předpoklad pro klidný spánek.

Vše se odvíjí od průběhu jednání o vystoupení Británie z EU. Je dobré si připomenout, že hlavní vyjednávač EU Michel Barnier přesvědčil členské státy, že strategie ze strany EU bude pečlivě dodržovat posloupnost: nejprve dohoda o rozchodu a teprve poté dohoda o podobě budoucích vztahů. Jinak řečeno, nebude-li v plném rozsahu vypořádán a ukončen nynější vztah, je předčasné se zabývat tím, jakou podobu bude mít vztah budoucí. Všech 27 států s tímto postojem vyjádřilo okamžitý a jednoznačný souhlas.

Tím zřejmě Barnier stanovil podmínku, s níž se Britové ne vždy ztotožňují. Jednou ze snah britského postupu bylo vnášet charakter budoucí podoby vztahů do nynější vypořádávací smlouvy či dokonce si vytvářet sérii bilaterálních úmluv s jednotlivými členy EU, což se nyní zdá být nepravděpodobnou a nere realizovanou cestou. Britové by již nyní rádi hovořili o měkkém či tvrdém brexitu (což koneckonců bylo jedním z nosných prvků nedávných předčasných voleb), avšak EU-27 jde nyní zvláště o to, jak dovést hladce a řádně vztah stávající – dojdeme ke startovací čáře a tam si řekněme, jaký sport budeme dále provozovat; anebo jinak: bez jasného vyřešení minulosti a současnosti není ani smysluplné a udržitelné budoucnosti. Při tomto nalévání čistého vína je však vždy dodáno a připomenuto, kdo to vlastně celé všechno spískal.

A když po onom probuzení v závěru srpna došlo k uskutečnění třetího kola jednání, Michel Barnier prohlásil, že cítí obavy. „Čas běží rychle a s každým dnem se přibližuje datum britského odchodu – 29. března 2019 o půlnoci“, prohlásil s trochou momentální beznaděje hlavní evropský vyjednávač. Fundamentální otázka s ohledem na tento den zní: opustí během něj Británie Evropskou unii řádným způsobem, tedy na základě dosažení všeobecně vyhovující a akceptované dohody, anebo tak učiní bez dohody? Druhá z možností může

zásadně ovlivnit i podobu vztahů budoucích, a to nejen mezi EU-27 a Británií, ale též uvnitř EU-27 samé.

Za předpokladu nedohody a jakéhosi divokého způsobu opuštění Unie se otevírá též velký prostor pro redefinici vztahů v rámci EU-27, například s ohledem na možnou eskalaci výjimek, dodatečných jednostranných úprav (tzv. opt-outů) ve prospěch jednotlivých členských států, případně otevírání prostoru pro alternativní scénáře integrace, jež však ve skutečnosti především znamenají projevy dezintegrace.

Jsmeli u scénářů, úplně klidné spaní mohly těžko navodit též varianty, zvažované v rámci pěti diskusních dokumentů o budoucnosti EU, jež navázaly na text Bílé knihy zaměřené tamtéž. Zvláště pak některé z alternativ uvedené v posledním z nich, zaměřeném na Rozpočet EU, kde jsou různé možnosti budoucího vývoje integrace EU natvrdo ilustrovány optikou reálných finančních toků, předjímají výskyt zásadních změn a neméně takových následků.

A když k tomu přidáme boje o to, jak má Jednotný trh vůbec vypadat, rámované termíny jako je sociální dumping, či stejná odměna za stejnou práci na stejném místě, anebo minimální rovný příjem a hledání zdroje, který jej bude financovat, nelze se divit, že důvodů pro klid zkrátka nebylo.

A aby toho nebylo málo, přičtíme k tomu odlišnost přístupů k řešení problému migrace, anebo pak čerstvě předprázdninovou kauzu polskou, která do pohody evropských institucí přinesla mnoho dodatečných negativních emocí.

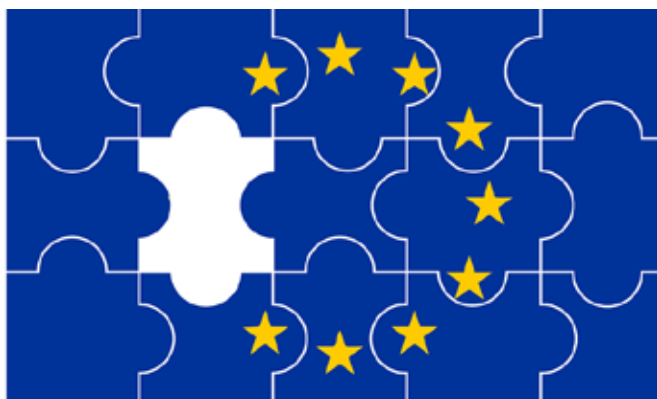
V dané chvíli se tak pauza na oddech ukázala být tím nejlepším, co mohl osud institucím EU nachystat, byť klidně spát by za takových okolností mohl snad jen zcela plnohodnotný cynik.

Uvidíme, v jakém stavu se tedy na počátku září instituce EU probudí. Pro zvládnutí toho, co je na podzim čeká, by potřebovaly oplývat chladnou hlavou, břitkým úsudkem, chytrou myšlenkou a vzájemnou snášenlivostí.

Čas ukáže, zda tyto vlastnosti nejsou pouhou naivní představou autora těchto řádek. Je téměř jisté, že jejich plnohodnotné naplnění je fikce.

Nicméně věcná témata, jež se zásadním způsobem dotknou podoby Jednotného trhu, koordinace hospodářské politiky, vytvoření platformy nové fiskální politiky, řada sektorových agend, včetně energetické, digitální, a k nim pak série tzv. nových témat, bezesporu vyžaduje řešení, které je činěno s chladnou hlavou, břitkým úsudkem, chytrou myšlenkou a vzájemnou snášenlivostí. Čím více ingrediencí z tohoto ranku, tím větší pravděpodobnost lepšího řešení.

Petr Zahradník

Zastoupení Evropské komise v ČR naplňuje Měsíčník EU aktualit příspěvkem do rubriky „Sloupek Komise“. V zářijovém vydání je příspěvek věnován výsledkům nejnovějšího průzkumu Eurobarometr. Dle něj důvěra v Evropskou unii roste - nyní dosáhla nejvyšší míry od roku 2010 a podpora eura je nejvyšší od roku 2004. Více informací naleznete na dalších stránkách příspěvku.

VÝSLEDKY NEJNOVĚJŠÍHO EUROBAROMETRU SVĚDČÍ O VZRŮSTAJÍCÍM EUROOPTIMISMU

Rok po referendu ve Spojeném království vidí stále více lidí v EU budoucnost Evropské unie nadějně.

Téměř většina Evropanů je nyní optimistická, i pokud jde o hospodářskou situaci v jejich zemích. Důvěra v Evropskou unii roste: nyní dosáhla nejvyšší míry od roku 2010 a podpora eura je nejvyšší od roku 2004. Kromě toho většina respondentů z jedenácti zemí mimo EU, kteří byli dotazováni poprvé, tvrdí, že mají o EU pozitivní mínění. To jsou některé hlavní výsledky **nejnovějšího standardního průzkumu Eurobarometr**, který byl zveřejněn 3. srpna spolu s bleskovým průzkumem Eurobarometr pod názvem „Budoucnost Evropy – názory ze zemí mimo EU“.

I. Optimismus ohledně budoucnosti Evropské unie a stavu národních ekonomik

Budoucnost Evropské unie: většina Evropanů projevuje optimismus a jejich důvěra v instituce EU roste.

Většina Evropanů (56 %) se staví k budoucnosti EU optimisticky – to představuje nárůst o šest procentních bodů ve srovnání s podzimem 2016. Největší nárůst byl zaznamenán ve Francii (55 %), Dánsku (70 %) a Portugalsku (64 %).

Důvěra v EU je i nadále na vzestupu a nyní ji projevuje v průměru 42 % respondentů (oproti 36 % na podzim roku 2016 a 32 % na podzim 2015). Zvýšila se nejvíce ve Francii (41 %), v Dánsku (56 %) a v Estonsku (55 %). O 10 procentních bodů vzrostla důvěra i v Německu, kde dosáhla celkově 47 %.

Podobně jako v předchozích dvou průzkumech provedených na jaře a na podzim roku 2016 se míra důvěry v národní parlamenty a vlády také zvýšila, a sice na 36 %, resp. 37 %, ale zůstává nižší než míra důvěry v EU.

Celkem 40 % Evropanů vnímá EU pozitivně (+5 procentních bodů od podzimu roku 2016), přičemž počet respondentů s pozitivním názorem se zvýšil v 24 členských státech, zejména ve Francii (40 %), Dánsku (42 %) a Lucembursku (57 %). Kromě toho se 68 % Evropanů cítí být občany EU, což je nejvyšší hodnota, která kdy byla u tohoto ukazatele dosažena.

Ekonomika: pozitivnější pocity a silná podpora pro euro

Téměř polovina Evropanů se domnívá, že současná hospodářská situace v jejich zemi je „dobrá“ (46 %). Tento podíl se v posledních letech značně zvýšil (+20 procentních bodů od jara 2013, +26 procentních bodů od jara 2009).

I když nadále přetrvávají velké rozdíly mezi jednotlivými členskými státy, stav národní ekonomiky je čím dál pozitivněji

hodnocen v 22 členských státech, zejména ve Finsku (59 %), Portugalsku (33 %), Belgii (60 %) a Maďarsku (41 %).

V eurozóně podporují euro téměř tři čtvrtiny respondentů (73 %), což je nejvyšší hodnota od podzimu 2004. V šesti zemích – na Slovensku, v Německu, Estonsku, Irsku, Slovinsku a Lucembursku – podporuje euro 80 % respondentů nebo více.

II. Terorismus je poprvé považován za největší z problémů, kterým EU čelí

Terorismus je nyní nejvýznamnějším tématem, které občané zmiňují, když je řeč o problémech, jimž EU v současnosti čelí (44 %). Přistěhovalectví, které bylo jednou z hlavních obav od jara 2015, je nyní druhým nejčastěji uváděným problémem (38 %). Se značným odstupem následuje hospodářská situace (18 %), stav veřejných financí v členských státech (17 %) a nezaměstnanost (15 %). Terorismus je nyní jako hlavní problém vnímán ve 21 členských státech EU, zatímco na podzim roku 2016 tomu tak bylo pouze v jedné zemi. Terorismus a přistěhovalectví jsou uváděny jako hlavní problémy ve všech zemích s výjimkou Portugalska a Švédska.

Na úrovni jednotlivých států zůstává hlavní obavou nezaměstnanost (29 %) a přistěhovalectví (22 %), i když hodnoty u obou těchto témat klesají. Zdravotní péče a sociální zabezpečení jsou nyní na třetím místě (20 %), po nichž následuje terorismus, u jehož hodnocení je patrný nárůst (19 %). Hospodářská situace, která představovala největší problém na vnitrostátní úrovni na podzim roku 2011, je nyní na pátém místě (16 %).

III. „Budoucnost Evropy – názory ze zemí mimo EU“

Průzkum Eurobarometr posuzoval vůbec poprvé vnímání Evropské unie v jedenácti zemích mimo EU. Tyto země představují 49 % světové populace a 61 % celosvětového HDP. Ve třech nejlidnatějších z dotazovaných zemí (Čína, Indie a USA) zaujímají nejméně tři čtvrtiny respondentů k EU kladný postoj. Respondenti ve většině zemí zařazených do průzkumu zaujímají k EU kladný postoj: 94 % v Brazílii, 84 % v Číně, 83 % v Indii, 79 % v Kanadě, 76 % v Japonsku, 75 % v USA, 67 % v Austrálii a 54 % v Turecku. Zároveň platí, že respondenti v zemích nacházejících se ve větší blízkosti EU (Rusko, Norsko a Švýcarsko) mají spíše smíšené pocity (na EU má pozitivní názor 43 % až 46 % z nich).

Průzkum v dotazovaných zemích rovněž ukázal, že EU je v celosvětovém měřítku vnímána jako „místo stability v neklidném světě“. Výsledky jsou však velmi rozdílné: v Indii takto smýšlí 82 % respondentů, v Turecku 49 %, avšak v Rusku tento názor sdílí pouze 33 % a 61 % je přesvědčeno o opaku.

V rubrice InfoServis zobrazujeme nadcházející zasedání klíčových rozhodovacích orgánů EU, která jsou doplňována dalšími významnými událostmi. Agenda jednání těchto klíčových orgánů je připravována často jen několik dní před vlastním jednáním a je možno ji vyhledat na těchto odkazech: <http://europa.eu/newsroom/calendar/>; <https://www.eesistumine.ee/en/organisation/events-calendar>

InfoServis

Zasedání klíčových institucí EU

6. - 8. 9. 2017	Tallinn, Estonsko	2. - 5. 10. 2017	Štrasburk, Francie
- Neformální setkání ministrů obrany a ministrů zahraničních věcí		- Plenární zasedání Evropského parlamentu	
11. - 14. 9. 2017	Štrasburk, Francie	9. 10. 2017	Lucemburk, Lucembursko
- Plenární zasedání Evropského parlamentu		- Euroskupina	
13. 9. 2017	Štrasburk, Francie	9. - 10. 10. 2017	Lucemburk, Lucembursko
- Projev předsedy Junckera o stavu Unie v roce 2017		- Zasedání Rady pro zemědělství a rybolov	
14. 9. 2017	Brusel, Belgie	10. 10. 2017	Lucemburk, Lucembursko
- Zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci		- Zasedání Rady pro hospodářské a finanční věci	
15. 9. 2017	Tallinn, Estonsko	12. - 13. 10. 2017	Lucemburk, Lucembursko
- Euroskupina		- Zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci	
19. 9. 2017	Brusel, Belgie	13. 10. 2017	Lucemburk, Lucembursko
- Zasedání Rady pro obecné záležitosti		- Zasedání Rady pro životní prostředí	

Zdroj: www.europa.eu, <https://www.eesistumine.ee/en/organisation/events-calendar>, přístup ke dni 31. 8. 2017

Dotační kalendář aneb přehled vybraných výzev

Název výzvy	Číslo výzvy	Příjem žádostí	
		Od	Do
Program rozvoje venkova			
Investice do zemědělských podniků (4.1.1)	5	10. 10. 2017	30. 10. 2017
Sdílení zařízení a zdrojů (16.3.1)	5	10. 10. 2017	30. 10. 2017
Podpora vývoje nových produktů, postupů a technologií při zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh (16.2.2)	5	10. 10. 2017	30. 10. 2017
Technika a technologie pro lesní hospodářství (8.6.1)	5	10. 10. 2017	30. 10. 2017
Zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů (4.2.1)	5	10. 10. 2017	30. 10. 2017
Operační program Životní prostředí			
Zajistit dodávky pitné vody v odpovídající jakosti a množství (1.2)	73.	16. 10. 2017	18. 1. 2018

Zdroj: www.edotace.cz/kalendar; pozn.: názvy výzev obsahují odkaz na bližší informace

Italský bankovní sektor zasáhl v posledních měsících úpadek tří bank. Problémy těchto bank však nebyly jen následkem hospodářské krize, jejich kořeny jsou zejména v manažerském vedení resp. jeho selhání. Jak ochránit finanční stabilitu bankovního sektoru a zároveň zajistit, aby se představitelé těchto institucí chovali morálně správně, se Evropská komise snaží skrze směrnici a nařízení.

BANKOVNÍ REGULACE PO ITALSKU

V posledních měsících jsme byli svědky potíží třech italských bank, nechvalně známých především objemem poskytnutých špatných úvěrů (*non-performing loan ratio, NPL*).

Problémy všech tří italských bank mají svůj původ z velké části v manažerském selhání vedení a nejsou pouze následky krize před deseti let. Ve vedení Monte dei Paschi di Siena (MPS) byli po dlouhé roky starostové města Siena a hlavní představitelé provincie a regionu Toskánsko, kteří tíhli k poskytování úvěrů do města a regionu, kde byly „nejefektivnější“ z hlediska voličských preferencí, ale už méně pro hospodaření banky, a zviditelnili se také nevýhodnou koupí banky Antonveneta za cenu o třetinu vyšší než zaplatil její předchozí majitel. Představitelé Banco Veneto a Banco Popolare di Vicenza zase dlouhou dobu poskytovali upisovatelům vlastních akcií tzv. finanční asistenci, bez splnění povinnosti odečtení těchto prostředků z regulativního kapitálu. Po provedení odečtení těchto financí se zjistilo, že banky již nedosahují požadované úrovně kapitálu a po neúspěšném hledání velkého investora na trhu a i přes pomoc mezibankovního fondu Atlas, vstoupili do insolvence dle italského práva. Více také v [Ranním restartu](#) nebo v [Makru speciál](#).

Najít odpověď na otázku, kdy a jak by se mělo postupovat, aby byla chráněna finanční stabilita bankovního sektoru a současně, aby představitelé finančních institucí netíhli k chování se znaky morálního hazardu, se snaží Evropská komise prostřednictvím Směrnice o ozdravných postupech a řešeních úvěrových krizí ([směrnice](#)) a Nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí ([nařízení](#)). Tyto byly prvně aplikovány právě na třech italských bankách a bance Banco Popular Español s rozpačitým výsledkem.

Směrnice a nařízení jsou založeny na několika základních zásadách řešení krize. Například směrnice určuje pořadí skupin osob, jež ponese ztráty banky, a nařizuje, aby byli vedoucí představitelé banky vyměněni a současně dle národních zákonů nesli odpovědnost za selhání banky. Hlavním cílem je zabezpečit fungování kritických funkcí banky, chránit prostředky spořitelů, zabránit snižování hodnot potřebných pro řešení krize, zamezit využívání veřejných zdrojů jakožto univerzální odpovědi na problémy bank.

Banka v problémech má dle směrnice několik možností. V případě, že banka je ještě solventní, což byl případ MPS, může požádat o dočasnou mimořádnou veřejnou podporu ve formě státní záruky neboli ve formě kapitálové injekce v zájmu zachování finanční stability. Sice se na danou situaci neuplatní pravidla nucené rekapitalizace z vnitřních zdrojů (tzv. bail-in), ale na základě pravidel o poskytování státní podpory se musí uplatnit tzv. burden sharing, tedy, že státní podpora může být poskytnuta až po přeměně podřízených dluhopisů na vlastní

kapitál banky a nařazení akcií existujících akcionářů. Italská vláda nicméně umožnila retailovým držitelům dluhopisů, jenž prokáží, že jim byly dluhopisy prodány netransparentně, náhradu ve formě výměny jejich podřízeného dluhopisu za dluhopis nadřazený, na který se tzv. burden sharing nevztahuje. Italský stát je tak v současnosti držitelem 53 % akcií MPS s potenciálem zvýšit tento podíl až na 70 %.

V případech Banky Veneto a Banco Popolare di Vicenza bylo rozhodnuto, že jde o banky již v úpadku, v případě kterých by použitá opatření dle směrnice nebylo ve veřejném zájmu. Jelikož byly obě banky již předmětem hodnocení ECB, a tudíž považovány za významné, bylo toto rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) v očích veřejnosti sporné a směřující spíše k podrytí závaznosti pravidel směrnice nežli k jejich utvrzení. Pojem veřejného zájmu dle směrnice ovšem zahrnuje případy, ve kterých je aplikace opatření dle směrnice nezbytná a přiměřená pro naplnění jejich cílů, a insolvenčním řízením dle národního práva není možné dosáhnout účelů směrnice ve stejné míře. Veřejný zájem může např. dle Bank of England představovat i umožnění okamžitých výběrů prostředků z účtů spořitelům, bez nutnosti čekat na výplatu vkladu z Garančního systému finančního trhu. Interpretaci pojmu veřejný zájem a porovnávání aplikace směrnice s úpravou insolvence dle národního práva je a ještě bude předmětem mnohých diskusí, a to nejenom v rámci evropského práva regulace bankovního dohledu.

Nicméně pro tentokrát snad převážně lokální zaměření obchodních aktivit dvou benátských bank a malý tržní podíl umožnily Itálii vyvléct se z aplikace směrnice a tedy především vyhnout se povinnosti potenciálně nařídit rekapitalizaci z vlastních zdrojů. Jelikož je italský bankovní sektor specifický vysokou mírou investic domácností do bankovních dluhopisů, použití rekapitalizace z vnitřních zdrojů by byla pro tisícovky domácností zdrcující. Asi právě proto ministr financí Pier Carlo Padoan slíbil náhradu za některé podřízené dluhopisy retailovým investorům s nízkými příjmy až do výše 80 % jejich nominální hodnoty. Zbytkových 20 % nominální hodnoty přislíbila vyplatit Intesa Sanpaolo, jakožto nový majitel „dobrých“ aktiv benátských bank. Italská vláda tedy i v případě benátských bank poskytla nemalý obnos na krytí ztrát vzniklých v minulých letech činnosti a z hlediska ochrany veřejných financí to rozhodně nevypadalo jako snaha přiblížit se zásadám a cílům směrnice.

Zatím první a jedinou bankou, na kterou se plně aplikovala směrnice a její řešení krize bez využití veřejných prostředků, a to prostřednictvím převodu činnosti na banku Santander, zůstává Banco Popular Español.

Magdaléna Husáková, Ekonomické a strategické analýzy ČS

Brownfieldy jsou mnohdy považovány za ekologickou zátěž, která kazí celkový dojem měst a krajiny. Můžeme na ně však pohlížet také jako na investiční příležitost – dle odhadů Ministerstva průmyslu a obchodu je v ČR přes 11 tisíc nevyužívaných a zdevastovaných ploch a objektů. Ve kterých krajích ČR je nejvíce brownfieldů a odkud lze čerpat prostředky na financování jejich regenerace?

Hlavní téma

BROWNFIELDY V ČR: ZÁTĚŽ ČI PŘÍLEŽITOST?

CHARAKTERISTIKA A STRATEGICKÉ DOKUMENTY

Za tzv. „brownfieldy“ lze považovat nevyužívané zdevastované či narušené plochy a objekty v urbanizovaném území i ve volné krajině, které ztrácejí či již ztratily své původní využití. Obvykle se nachází v blízkosti sídelních útvarů (v centru nebo na okraji, výjimečně mimo něj), dosahují větší rozlohy a v převážné míře jsou nositeli ekologické zátěže. Jedná se především o bývalé průmyslové či zemědělské areály, krajinu poškozenou těžbou a okrajově je možné mezi brownfieldy zařadit i opuštěné vojenské komplexy.

Brownfieldy představují zásadní problém a překážku pro udržitelný rozvoj obcí, měst i regionů. Řešení této problematiky je vyjádřeno jako priorita v mnoha politikách a strategiích veřejných orgánů na státní, regionální i místní úrovni. Zároveň lze o brownfieldech hovořit jako o příležitosti pro budování obytných domů, komerčních budov či parků a odpočinkových ploch protože brownfieldy jsou často situovány na výborných místech – projekty na zelené louce jsou stále více situovány daleko od hlavních lokalit.

Využití brownfieldů však má svá úskalí. Často jimi bývají nevyjasněné majetkové poměry či ekologická zátěž. Pokud na pozemku navíc stojí původní budova, je potřeba ověřit její technický stav, zda není památkově chráněná či jak ji nejlepším možným způsobem zbourat. Dle průzkumu CEEC Research a KPMG ČR, ve kterém bylo osloveno cca 40 tuzemských developerů, výstavba na brownfieldech zdražuje projekty o zhruba 17 %. K největším nevýhodám dle průzkumu patří ekologická zátěž, větší vzdálenost od dálnic a časté umístění v zastavěné části obce.

Mezi výhody však na druhou stranu patří fakt, že na území, které je brownfieltem, již v minulosti zpravidla nějaké budovy stály – odpadá tedy nejistota v otázce, zda se jedná o vhodné geologické podloží pro stavbu. Pokud se jedná o pozemky, tak na nich již pravděpodobně probíhala nějaká průmyslová činnost – odpadají tedy starosti o to, zda se pod nimi například nenacházejí zdroje pitné vody apod.

Na úrovni České republiky existuje Národní strategie regenerace brownfieldů z roku 2008, jejímž cílem je vytvoření vhodného prostředí pro rychlou a efektivní realizaci regeneračních projektů a prevenci vzniku nových brownfieldů.

Důležitým podkladem strategie byla Vyhledávací studie pro lokalizaci brownfieldů. Práce na ní byly započaty v roce 2005, a sice agenturou CzechInvest ve spolupráci s jednotlivými kraji. Projekt byl ukončen v roce 2007 a na jeho základě vznikl přehled o brownfieldech v ČR, který slouží jako zdroj dat pro Národní databázi brownfieldů.

Na základě Vyhledávací studie bylo v ČR lokalizováno celkem 2 355 brownfieldů, které zaujímají rozlohu 10 326 ha (což odpovídá rozloze města Olomouc) s celkovou zastavěnou plochou cca 4 206 930 m². Celkový počet brownfieldů je ale podstatně vyšší, dle odhadů Ministerstva průmyslu a obchodu z roku 2008 se v ČR nachází přes 11 tisíc brownfieldů.

Aktuálně je v národní databázi brownfieldů uvedeno 481 položek (data k 18. 5. 2017), které jsou připraveny pro investory. Tento počet je nižší oproti celkovému z důvodu způsobu zařazování brownfieldů do databáze. Brownfield musí pro zařazení do databáze splnit řadu kritérií, nutný je také souhlas majitele pozemku či budovy.

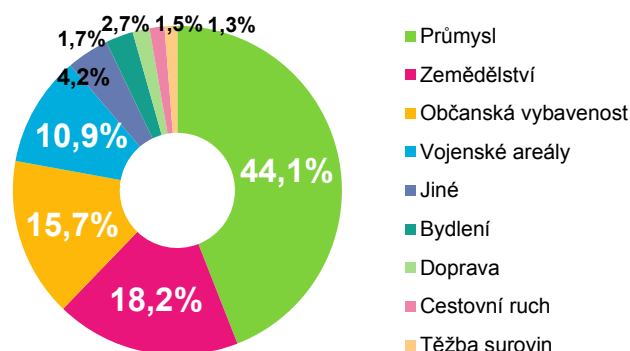
AKTUÁLNÍ SITUACE V KRAJÍCH ČR

Svůj vlastní soupis brownfieldů si většinou vedou také kraje (někdy i jednotlivá města). Oproti databázi CzechInvestu, který používá jednotná kritéria pro evidenci, se však počty brownfieldů dle krajských údajů značně liší, což je dáno metodikou jednotlivých krajských úřadů, která se různí.

Největší počet brownfieldů se dle krajských údajů nachází v Libereckém kraji (368). Následuje kraj Pardubický (181), Moravskoslezský (167) a Jihomoravský (154).

Údaje z Národní databáze jsou sice u všech těchto krajů podstatně nižší (viz graf), avšak také zde dominuje Liberecký kraj (83). Dále je dle databáze nejvíce brownfieldů připraveno pro investory v Jihomoravském kraji (57), v Ústeckém (53) a Moravskoslezském kraji (39).

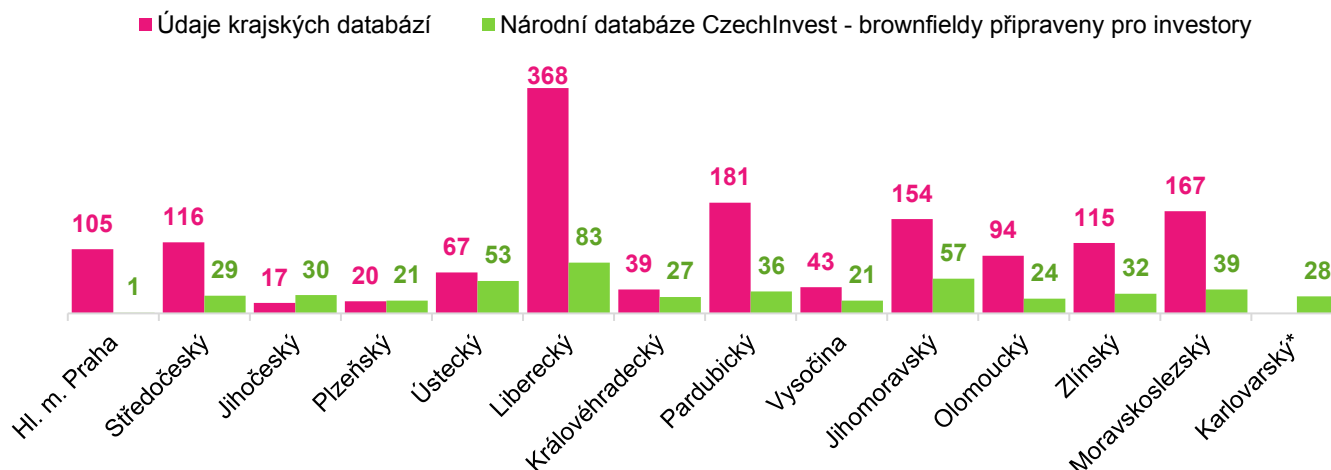
Brownfieldy v ČR dle předchozího využití

Zdroj: Národní databáze brownfieldů (data z května 2017)

Brownfieldy v krajích ČR

Zdroj: Krajské databáze brownfieldů; CzechInvest - národní databáze brownfieldů; *data za Karlovarský kraj jsou dostupná pouze z databáze CzechInvest; údaj o počtu brownfieldů v Praze (105) a Plzeňském kraji (20) pochází z analýzy Česko v datech

Hl. m. Praha – Dle údajů projektu Česko v datech se v Praze nachází celkem 105 brownfieldů. V Národní databázi CzechInvestu se v době zpracování reportu nacházel jeden objekt připravený pro investory. Dle Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy se v současnosti v širším centru metropole nachází přibližně 950 hektarů brownfieldů (v celé Praze je to téměř 1 400 hektarů).

Středočeský – Dle informací dostupných z údajů krajského úřadu se na území kraje nachází 116 brownfieldů. V databázi CzechInvestu je v současnosti registrováno celkem 29 objektů, z nich více než polovina (17) předtím sloužila k průmyslovému využití.

Jihočeský – Krajská data v současnosti uvádějí celkem 17 brownfieldů na území kraje. Jihočeský kraj je spolu s Plzeňským jediným, kde jsou údaje o počtu brownfieldů nižší, než udávají čísla z databáze CzechInvest. Ta v případě Jihočeského kraje v současnosti obsahuje celkem 30 brownfieldů. Opět dominují průmyslové a zemědělské brownfieldy.

Plzeňský – Plzeňský kraj disponuje jedním z nejmenších počtů brownfieldů mezi kraji ČR. Dle dat, která uvádí projekt Česko v datech, se v kraji nachází celkem 20 brownfieldů. Dle databáze CzechInvest je zde v současnosti 21 zastaralých ploch či objektů, přičemž 10 jich sloužilo primárně k průmyslovým účelům a 7 k zemědělským.

Ústecký – Dle krajské databáze, se na území kraje nachází celkem 67 brownfieldů. V databázi CzechInvestu je aktuálně uvedeno celkem 53 brownfieldů – z toho 22 průmyslových, 9 vojenských, 8 zemědělských aj.

Liberecký – V Libereckém kraji se v rámci ČR nachází jednoznačně nejvyšší počet brownfieldů. Dle krajských dat se jedná celkově o 368 objektů. Databáze rozlišuje objekty také dle vlastnictví – celkem 300 subjektů je ve vlastnictví soukromém, 55 ve vlastnictví veřejném (obec, kraj či stát) a 13 v kombinovaném. Dle databáze CzechInvestu je však počet brownfieldů nižší – celkem 83 objektů, z čehož 37 průmyslových, 19 původně využívaných v rámci občanské vybavenosti, 15 zemědělských aj.

Královéhradecký – Dle údajů kraje se zde nachází celkem 39 brownfieldů. Dle databáze CzechInvestu činí počet brownfieldů v kraji 27 - téměř polovina z nich jsou bývalé průmyslové areály, dále jsou zde zastoupeny objekty zemědělské a původně sloužící občanské vybavenosti.

Pardubický – V Pardubickém kraji se dle údajů kraje nachází celkem 181 nevyužívaných lokalit. Dle údajů databáze CzechInvest je však jejich počet mnohem nižší – celkem 36 brownfieldů (téměř polovina z nich měla dříve průmyslové využití).

Vysočina – v kraji Vysočina se podle údajů kraje nachází celkem 43 brownfieldů – 15 průmyslových, 11 zemědělských, 5 vojenských a jiné. Dle databáze CzechInvest je zde celkem 21 brownfieldů připravených pro investory.

Jihomoravský – V Jihomoravském kraji se v současnosti nachází dle jeho krajské databáze celkem 154 nevyužívaných lokalit a areálů. Nejvíce jsou zde zastoupeny brownfieldy, které měly původně zemědělské využití (64), dále průmyslové (39) a objekty občanské vybavenosti (23). Dle databáze CzechInvestu je v současnosti v kraji 57 brownfieldů.

Hlavní téma

Olomoucký – Dle vyhledávací studie lokalit brownfieldů v Olomouckém kraji zde bylo identifikováno celkem 94 lokalit (studie však pochází z roku 2011) – zhruba polovina objektů měla zemědělské předchozí využití, druhou nejpočetnější kategorií jsou průmyslové objekty. Většina objektů má komplikované vlastnictví. Vlastníky podnikatelských nemovitostí jsou z cca 37 % fyzické osoby, 45 % právnické osoby a 18 % veřejná a státní správa. Dle údajů CzechInvestu je v kraji celkem 24 objektů z kategorie brownfieldů, připravených pro investory.

Zlínský – Ve Zlínském kraji se dle údajů kraje nachází celkem 115 brownfieldů, přičemž 59 z nich zemědělských a 32 průmyslových. Dle databáze CzechInvest je v kraji aktuálně připraveno celkem 32 brownfieldů pro investory.

Moravskoslezský – V Moravskoslezském kraji se dle přehledně zpracované databáze nachází celkem 167 brownfieldů – nejvíce jsou zastoupeny objekty z kategorie občanská vybavenost a bydlení (75), následují průmyslové brownfieldy (49) a zemědělské (27). Dle údajů CzechInvestu je v kraji připraveno celkem 39 brownfieldů pro investory.

Karlovarský – Karlovarský kraj nedisponuje svou vlastní databází brownfieldů. Dle údajů CzechInvestu je zde v současnosti celkem 28 brownfieldů, které jsou připraveny pro investory – celkem 10 z nich je průmyslových a 4 zemědělské.

MOŽNOSTI FINANCOVÁNÍ – NÁRODNÍ ZDROJE A ZDROJE EU

Národní programy

Program „Regenerace a podnikatelské využití brownfieldů“

V roce 2016 byl odsouhlasen národní Program podpory Regenerace a podnikatelské využití brownfieldů, který připravilo Ministerstvo průmyslu a obchodu a jeho hlavním cílem je řešení problematiky brownfieldů v ČR.

Na regeneraci brownfieldů v ČR jsou připraveny celkem 2 mld. korun ze státního rozpočtu a to v období 2017 - 2023. Dotace mohou čerpat kraje a obce, které leží na území strukturálně postižených krajů (Moravskoslezský, Ústecký a Karlovarský) a hospodářsky problémových regionů dle „Strategie regionálního rozvoje pro období 2014 - 2020“ (podrobná specifikace bude upřesněna v rámci aktuálních výzev).

Dotace je poskytována formou přímé podpory. Podporovány mohou být projekty investičního charakteru i oprav. Podpora (dotace) je poskytována maximálně do výše 85 % způsobilých výdajů projektu. Dle velikosti sídla žadatele bude maximální výše dotace stanovena na základě níže uvedených kategorií takto:

- kategorie A: sídla do 5 000 obyvatel do výše 85 % způsobilých výdajů;
- kategorie B: sídla od 5 000 do 25 000 obyvatel do výše 80 % způsobilých výdajů;
- kategorie C: sídla nad 25 000 obyvatel a kraje do výše 70 % způsobilých výdajů.

Podporováno je zejména následující:

- regenerace a rekonstrukce brownfieldů (bez výdajů na odstranění ekologických zátěží) a jejich přeměna na moderní podnikatelské objekty a vznik nově zrekonstruovaných podnikatelských ploch do velikosti 10 ha;
- stavebně-technická opatření vedoucí k regeneracím technicky nevyhovujících podnikatelských (zemědělských) brownfieldů;

- nákupy nemovitostí typu brownfield, odstranění nevyužitelných staveb, výstavba páteřní infrastruktury, provedení nezbytných terénních úprav, stavební, přípravné a kontrolní práce spojené s projektem.

Minimální výše uznatelných nákladů projektu je 1 mil. Kč a příjem žádostí probíhá vždy od 1. 1. do 1. 3. aktuálního roku.

Vyhlášení I. výzvy proběhlo letos v červenci. Žadatelé o dotaci, obce a kraje, mohou na rok 2017 využít alokaci ve výši 100 mil. Kč.

Více informací o programu je k dispozici [zde](#).

Program na podporu „Podnikatelských nemovitostí a infrastruktury“

Program byl spuštěn v roce 2005 a jeho fungování bylo prodlouženo do roku 2020. Správcem programu a poskytovatelem podpory je Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR. Program lze využít např. na odstranění nevyužitých ekologických zátěží (znečištění podzemních vod, znečištění horninového prostředí, znečištění staveb či jejich částí, včetně skládek škodlivých odpadů).

Příjemcem dotace může být obec, svazky obcí, kraje, státní podniky, příspěvkové organizace státu a organizační složky státu. Minimální výše uznatelných nákladů činí 1 mil. korun a výše podpory max. 75 %. Program je určen pro účely podnikání v oborech zpracovatelského průmyslu (CZ – NACE 10 – 33).

Dotace EU – operační programy

Operační program Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (OP PIK)

V rámci OP PIK je možné čerpat prostředky v rámci programu Nemovitosti. Program již nepodporuje takzvané stavby na zelené louce, ale pouze rekonstrukce starých objektů a jejich přeměnu na moderní prostory pro podnikání.

Součástí jsou i demolice původních staveb a následná výstavba nových objektů. Celkově je pro období 2014–2020 na program Nemovitosti vyčleněno 3,9 mld. korun.

Nově je zde také povinnost registrovat lokality pro čerpání dotace v Národní databázi brownfieldů agentury CzechInvest. Tyto záznamy budou vedeny v neveřejné části databáze z důvodu, že jejich primární účel není prodej/pronájem. Podmínkou získání dotace je následné využití renovovaného brownfieldu pro podnikatelské účely.

Program rozvoje venkova

Jedná se především o doplňkový program, dotační opatření programu nejsou primárně cílena na revitalizaci brownfieldů (využití brownfieldu znamená bodové zvýhodnění u investičních projektů). Výběr projektů může být posuzován také z hlediska možné revitalizace brownfieldů ve smyslu posílení agroturistiky. V rámci programu je možné získat podporu srze následující opatření:

4.1.1 Investice do zemědělských podniků – předmětem podpory zde může být například výstavba či rekonstrukce prostor chovatelských zařízení, staveb pro skladování a sklizeň rostlinné produkce nebo investice do nákupu zemědělských nemovitostí.

4.2.1 Zpracování a uvádění na trh zemědělských produktů – předmětem podpory zde může být výstavba, modernizace a rekonstrukce budov.

6.1.1 Zahájení činnosti mladých zemědělců – předmětem podpory je zde investice do nákupu zemědělských nemovitostí.

6.4.1 Investice do nezemědělských činností – způsobilými jsou výdaje na stavební obnovu či nová výstavba provozovny, úprava povrchů či náklady na výstavbu odstavných stání.

6.4.2 Podpora agroturistiky – podporována je stavební obnova či výstavba malokapacitního ubytovacího zařízení.

Operační program Životní prostředí

Program se zabývá sanací vážně kontaminovaných lokalit, u nichž jsou prokázána rizika pro lidské zdraví a ekosystémy, předmětem je sanace těchto vážně kontaminovaných lokalit. Tato podpora tedy bude většinou předcházet podporu z OP PIK.

Priorita 3: Odpady a materiálové toky, ekologické zátěže a rizika; Specifický cíl 3.4: Odstranit a inventarizovat ekologické zátěže; Podporovaná aktivita: Sanace vážně kontaminovaných lokalit

Integrovaný regionální operační program

Podporu lze získat v rámci prioritní osy 2 a 4.

Prioritní osa 2: Zkvalitnění veřejných služeb a podmínek života pro obyvatele regionů

Specifický cíl 2.1 Zvýšení kvality dostupnosti služeb vedoucí k sociální inkluzi – podporováno je například zřizování a rekonstrukce zařízení pro poskytování komunitní péče

Specifický cíl 2.2 Vznik nových a rozvoj existujících podnikatelských aktivit v oblasti sociálního podnikání – podporována je výstavba, rekonstrukce, rozšíření a vybavení sociálních podniků

Prioritní osa 4: Komunitně vedený místní rozvoj

Specifický cíl 4.1 Posílení komunitně vedeného místního rozvoje za účelem zvýšení kvality života ve venkovských oblastech a aktivizace místního potenciálu - Projekty (brownfields) vycházející ze specifických cílů 2.1 a 2.2 realizovaných v rámci SCLLD (Strategie komunitně vedeného místního rozvoje) na úrovni MAS (Místní akční skupiny).

Regenerace průmyslových a vojenských lokalit ze strukturálních opatření v období 2007–2013

Členský stát	Přidělená částka (EUR)	%	Členský stát	Přidělená částka (EUR)	%
Maďarsko	475 191 832	14,0	Francie	90 193 437	2,7
Česká republika	372 290 509	11,0	Belgie	62 048 204	1,8
Německo	335 518 228	9,9	Lotyšsko	49 000 000	1,4
Rumunsko	316 430 710	9,3	Malta	48 280 000	1,4
Itálie	298 355 961	8,8	Přeshraniční spolupráce v EU	47 801 926	1,4
Polsko	278 413 953	8,2	Nizozemsko	28 799 000	0,8
Portugalsko	191 960 262	5,7	Řecko	26 295 000	0,8
Spojené království	178 957 047	5,3	Kypr	16 150 000	0,5
Španělsko	177 403 701	5,2	Litva	14 501 892	0,4
Estonsko	138 045 325	4,1	Lucembursko	3 786 550	0,1
Slovinsko	130 400 000	3,8	Finsko	2 071 886	0,1
Bulharsko	108 322 014	3,2	EU Celkem	3 390 217 437	100,0

Zdroj: Evropský účetní dvůr

Rubrika Průvodce podnikáním je součástí poradenského programu „Průvodce podnikáním v zahraničí“, v rámci kterého poskytujeme našim klientům z řad malých a středních podniků informace, jak úspěšně expandovat do zahraničí a jaké je zde čeká podnikatelské klima. V zářijovém vydání se zaměříme na Řecko.

Průvodce podnikáním

ŘECKO

Základní údaje

Oficiální název	Řecká republika
Počet obyvatel	10 783 748 (2016)
Rozloha	131 957 km ²
Měna	Euro (od 1. 1. 2001)

Zdroj: The World Factbook

Nejvyšší moc v Řecku má parlament - má 300 členů volených na 4 roky. Parlament volí ve třech kolech prezidenta, tím současným je Prokopios Pavlopoulos. Nejvyšší exekutivní moc má v rukou předseda vlády – aktuálně Alexis Tsipras.

Řecko se nachází na jihu Balkánského poloostrova a na ostrovech přilehlých moří. Skládá se ze 13 regionů. Sousedními státy jsou Albánie, Makedonie, Bulharsko a Turecko.

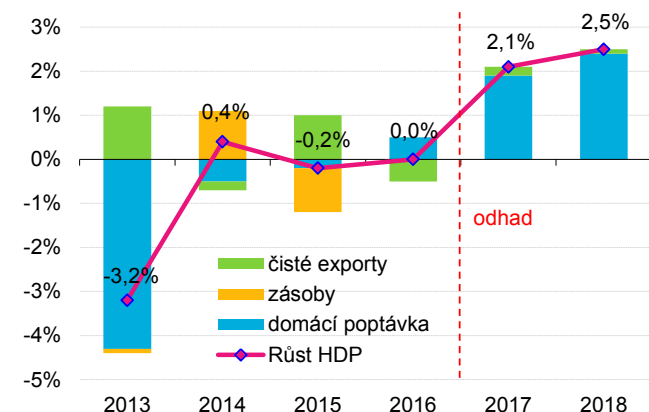
Zahraniční obchod

Hlavními exportními partnery Řecka jsou Itálie (11,2 %), Německo (7,3 %) a Turecko (6,6 %). Vyváží se hlavně potraviny a nápoje, produkty zpracovatelského průmyslu, ropné produkty, chemické výrobky a textil. Dovoz tvoří převážně stroje, přepravní zařízení, palivo a chemikálie. Hlavním dovozcem do země je Německo (10,7 %), Itálie (8,4 %), Rusko (7,9 %), Irák (7 %) a Čína (5,9 %).

Makroekonomický výhled

Řecká ekonomika by se po letech propadu měla v roce 2017 dočkat oživení, které však zůstane mírné (2,1 %). Řecký statistický úřad Elstat uvedl, že ekonomika Řecka v 1. čtvrtletí 2017 vzrostla oproti stejnému období roku 2016 o 0,4 %. Na růstu se podepisuje zlepšené očekávání spotřebitelů a zvýšená domácí poptávka. Pro rok 2018 odhaduje Komise zrychlení růstu ve výši 2,5 % HDP.

HDP a příspěvky k jeho růstu

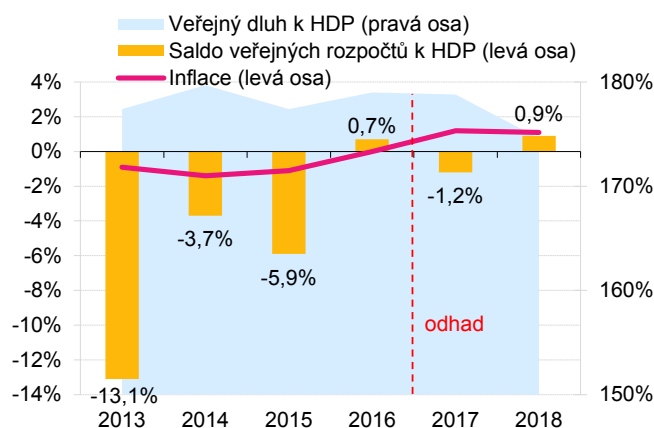

Zdroj: Evropská komise

Řecku se podařilo dosáhnout v roce 2016 přebytku veřejných rozpočtů 0,7 % HDP, které by v roce 2017 měly přejít do deficitu (- 1,2 % HDP) a v roce 2018 je predikován opět přebytek ve výši 0,9 % HDP. Výdaje se snížily z důvodů snižujících se dodávek vojenského charakteru a také díky pokračujícím reformám týkající se například platů zaměstnanců.

Veřejný dluh Řecka je nejvyšší v celé EU a pro rok 2017 se očekává jeho stagnace s následným mírným poklesem na 174,6 % HDP v roce 2018. Míra inflace roste jen velmi pozvolna s tím, jak se zvyšuje domácí poptávka a mzdy.

Veřejné finance a inflace

Zdroj: Evropská komise

Trh práce

Oživení ekonomiky pomohlo i další velmi problematické oblasti Řecka a to trhu práce, kde tamější míra nezaměstnanosti je jediná v EU, která je vyšší než 20 %.

Ještě v roce 2015 byla velmi blízko 25% hranici, postupně klesá a pro rok 2017 se výše míry nezaměstnanosti odhaduje na 22,8 %. Řecké měsíční náklady práce jsou zhruba o 40 % vyšší než české.

Základní ukazatele trhu práce		
Míra nezaměstnanosti (květen 2017)	21,7 %	
Produktivita práce k Ø EU (2016)	67,7 %	
Minimální měsíční mzda (2017)	683,76 €	
Ø měsíční mzdy v odvětvích (2016)	Řecko	ČR
Zpracovatelský průmysl	2 254 €	1 571 €
Velkoobchod a maloobchod	2 120 €	1 544 €
Doprava a skladování	2 818 €	1 475 €
Ubytování, stravování, pohostinství	1 225 €	1 004 €

Zdroj: Eurostat

Ve zpracovatelském průmyslu dosáhly v roce 2016 měsíční náklady práce výše 2 254 eur. Nejnižší náklady práce jsou už tradičně v odvětví Ubytování, stravování a pohostinství (1 225 eur).

Založení společnosti

Řecko nabízí investorům možnost založení několika forem obchodních společností (Akciová společnost – AE, Společnost s ručením omezeným – EPE, Veřejná obchodní společnost – OE, Komanditní společnost EE, podnikání jednotlivce, pobočka, Joint Venture a Evropská společnost – SE).

U EPE (obdobě české s.r.o.) výše základního kapitálu není omezena, je tudíž určena společníky. Podíly jednotlivých společníků by měly ovšem mít hodnotu minimálně 30 EUR každý. Společníci ručí za závazky společnosti pouze do výše svých nesplacených vkladů. U akciové společnosti činí minimální základní kapitál 24 000 eur. Vyšší minimální kapitál je povinný jenom pro společnosti se speciálním oborem činnosti, např. v bankovníctví nebo pojišťovnictví. Počet akcionářů není omezen a společnosti podléhají povinnosti auditu.

Hlavní daně a vedlejší náklady práce

V Řecku je základní sazba korporátní daně stanovena ve výši 29 %. Pro zdanění fyzických osob existují 3 pásma progresivního zdanění s následujícími sazbami: 22% do 20 000 eur, 29% do 40 000 eur a 45% nad tuto částku.

Daň/odvod	Sazba
Korporátní daň	29 %
Daň z příjmu jednotlivců	22 % - 45 %
DPH (základní / snížená)	24 % / 13 % / 6 %

Zdroj: VATlive, Deloitte, KPMG

Standardní sazba daně z přidané hodnoty je stanovena ve výši 24 %, snížená 13% se vztahuje například na některé potraviny a léky, hotely a restaurace, 6% na některé knihy, noviny a periodika a farmaceutické produkty.

Energetika

Cena elektřiny se v Řecku v posledních letech pohybuje mezi 11 - 13 eurocenty za kilowatt elektrické energie. Ve druhém pololetí roku 2016 stál jeden kilowatt řecké velkoodběratele 11,15 eurocentů, což je o 53 % více než v ČR.

Vývoj ceny plynu má klesající trend a ve druhé polovině roku 2016 činila 7,85 eur za gigajoul (přibližně polovina ceny oproti roku 2012), obdobně jako v ČR (7,16 eur za gigajoul).

Řecko je na dovozu energetických komodit závislé ze 71,7 % (2015), přičemž na dovozu ropy (105,4 %) a také plynu (99,9 %) je země zcela závislá.

Při výrobě elektrické energie se Řecko spoléhá především na uhlí (51,1 %), dále z menší části na obnovitelné zdroje (15,3 %), zemní plyn (13,5 %), ropu (11 %) a vodní energii (8,9 %). Jadernou energii Řecko nevyužívá.

Investiční pobídky

Řecko nabízí investiční pobídky jak domácím subjektům, tak zahraničním investorům. Pobídky jsou dostupné jak pro primární, sekundární i terciální sektor ekonomiky a pokrývají širokou škálu obchodních aktivit.

Řecko je za účelem rozlišení více a méně rozvinutých oblastí rozděleno do zón A, B a C – zóny s označením A jsou nejvíce industrializované a zóny C patří k nejméně rozvinutým.

Investorům jsou k dispozici granty, půjčky, dotace na tvorbu pracovních míst či daňové úlevy.

Index	Pořadí států			Charakteristika
	Řecko	ČR	z počtu	
Doing Business	61.	27.	190	Hodnotí podmínky pro podnikání (celkem 10 subindexů)
Index ekonomické komplexity	54.	8.	121	Úroveň produkčních možností země
Světový index míru	73.	6.	163	Bezpečnost dané země - celkem 23 indikátorů (kriminalita, přístup ke zbraním, politická nestabilita, sousedské vztahy apod.)
Index vnímání korupce	69.	47.	176	Míra vnímání korupce ve veřejném sektoru
Globální index konkurenceschopnosti	86.	31.	138	Mapuje prosperitu a produktivitu zemí
Energetické importy (v % potřebné energie)	71,7 %	31,9 %	Ø EU - 54,1 %	Kolik % své energetické spotřeby země dováží

Zdroj: Doing Business Index 2017, Economic Complexity Rankings 2014, Global Peace Index 2016, Corruption Perceptions Index 2015, Global Competitiveness Index 2016-2017, World Bank 2014

Nejen podnikatelé a veřejné subjekty se potýkají s energeticky úspornými opatřeními. Vždyť rodinných a bytových domů je stále více, než podnikatelských závodů a budov občanské vybavenosti dohromady. Navíc, kdo z občanů ČR již neslyšel pojmy jako „Zelená úsporám“ či „Kotlíkové dotace“. Programy energetických úspor v bydlení tak vhodně doplňují triádu úsporně-dotačních opatření.

EU Seriál

ENERGETICKÉ PROJEKTY V OBLASTI BYDLENÍ

Nejvýznamnějším programem, alespoň co do objemu dostupných prostředků v aktuálním programovém období, je Integrovaný regionální program (IROP). V rámci tohoto dotačního titulu jsou oprávněnými žadateli právnické i fyzické osoby, konkrétně vlastníci bytových domů (kromě fyzických nepodnikajících) či společenství vlastníků bytových jednotek.

Výše dotace může činit až 42 % ze způsobilých výdajů. Výsledná míra podpory se odvíjí od způsobu naplnění monitorovaných kritérií. Podporována je celá řada aktivit vedoucích ke snížení energetické náročnosti v sektoru bydlení.

Aktuální Výzva č. 37 žadatelům nabízí cca 8,8 mld. Kč, přičemž termín ukončení příjmu žádostí je stanoven na 30. listopadu 2017. Pro rok 2018 se však počítá s Výzvou Energetické úspory v bytových domech III, která by měla mít obdobné parametry. Dle aktuálního harmonogramu výzev v rámci IROP by měl být příjem žádostí zahájen již v lednu příštího roku.

Jelikož IROP podporuje bytové domy mimo Prahu s více než čtyřmi bytovými jednotkami, bylo třeba poskytnout příležitost i menším bytovým a rodinným domům a obyvatelům nemovitostem v Praze. Ministerstvo životního prostředí se proto rozhodlo a upravilo úspěšný program Zelená úsporám právě pro potřeby této cílové skupiny.

Zelená úsporám je program s dlouhou historií, první výzvy byly vyhlášeny již v roce 2009. Postupně docházelo k jeho pozměňování a úpravám až do současné podoby.

V programu Nová zelená úsporám je možné získat podporu na opatření ke snižování energetické náročnosti stávajících rodinných domů na území celé ČR či bytových domů v Praze, náhradu neekologického zdroje tepla, instalaci solárních termických a fotovoltaických systémů či výstavbu rodinných domů s velmi nízkou energetickou náročností. Čerpat podporu lze také na zpracování odborného posudku nebo na zajištění technického dozoru.

Výzvy jsou vyhlášovány odděleně pro rodinné a bytové domy. První výzva pro rodinné domy byla vyhlášena od 1. dubna 2014 do 31. prosince 2014, druhá od 15. května 2015 do 15. července 2015. V současné době probíhající třetí výzva má být otevřena až do 31. prosince 2021. Žadatelé mohou získat dotaci až 50 %, v případě Moravskoslezského a Ústeckého kraje pak dokonce 60 %.

První výzva pro bytové domy byla vyhlášena od 15. května 2015 do 31. října 2015, druhá, pro vlastníky bytových domů na opatření ke snižování energetické náročnosti stávajících bytových domů, výměnu neekologických zdrojů tepla na vytápění, instalaci systémů nuceného větrání se zpětným získáváním tepla a na instalaci solárních termických a fotovoltaických systémů, bude uzavřena 31. prosince 2021,

stejně jako výzva třetí určená pro stavebníky bytových domů s velmi nízkou energetickou náročností. V rámci této výzvy je podporována rovněž realizace zelených střech a také systémů, využívající teplo z odpadních vod, a to na území celé ČR. Maximální dotace činí 30 %.

Trojici představovaných programů zakončíme stručnými informacemi o tzv. „Kotlíkových dotacích“ určených pro domácnosti. V rámci tohoto programu spadajícího pod Operační program Životní prostředí nejprve žádají jednotlivé kraje na výměnu stacionárních zdrojů znečištění na svém území a následně vyhláší dílčí výzvy, ve kterých rozdělují finance jednotlivým projektům. Zatím poslední celostátní výzva pro kraje byla ukončena 28. dubna 2017.

Podařilo se aneb jeden příklad za všechny

Společenství vlastníků jednotek s přispěním evropské dotace zahájilo projekt týkající se zlepšení tepelně-technických vlastností konstrukcí na obálce bytového domu.

Předkládaný projekt řeší energetickou nevhodnost bytového domu. Obálka budovy neodpovídá současným požadavkům na prostupnost tepla, což způsobuje značné energetické ztráty a vede ke zvýšené spotřebě dodané energie.

Předmětem předkládaného projektu je provedení zateplení dosud nezateplených svislých obvodových stěn do exteriéru, stropu nad nevytápěným suterénem a výměna vybraných otvorových výplní, odstranění původních a realizace nových balkonů. Projekt povede k úsporám celkové dodané energie a ke zlepšení klasifikační třídy celkové dodané energie domu.

Celkové náklady projektu jsou plánovány ve výši 1 754 075 Kč, kdy dotace je ve výši 701 630,63 Kč, tj. 40 %. Stavební práce budou ukončeny nejpozději do konce roku 2018. V současnosti je podepsána smlouva s dodavatelem stavby, kdy stavební práce budou během srpna zahájeny.

Pár praktických rad pro žadatele

Chcete-li být úspěšným žadatelem a příjemcem, je nezbytné záměr od začátku konzultovat s energetickým specialistou. Lze tak určit, jak si projekt stojí vzhledem k hodnotícím kritériím a podmínkám programu, a případně vhodně realizovaná opatření nastavit.

Dále mějte připravenou projektovou dokumentaci minimálně v úrovni pro stavební povolení a podrobný položkový rozpočet. Výhodou je stavební povolení či vyjádření stavebního úřadu, že povolení není třeba.

eDOTACE

Erste Grantika Advisory, a.s.

Vybrané ukazatele strategie Evropa 2020: Zaměstnanost; Investice do VaV; Emise skleníkových plynů (cílem EU je 80 %); Podíl energie z OZE; Podíl vysokoškolsky vzdělaných; Počet osob ohrožených chudobou a sociálním vyloučením (kumulativně od roku 2008, cílem je snížit jejich počet v EU o 20 mil.). Zdrojem dat je Eurostat. Pro více informací navštivte goo.gl/dlxFqa

Vybrané ukazatele strategie Evropa 2020

	Zaměstnanost (20-64 let; %)				Investice do VaV (% HDP)				Emise skleníkových plynů (1990=100)			
	2014	2015	2016	Cíl	2013	2014	2015	Cíl	2012	2013	2014	2015
Belgie	67,3	67,2	67,7	73,2	2,44	2,46	2,45	3,00	82,7	82,9	79,4	81,8
Německo	77,7	78,0	78,7	77,0	2,82	2,89	2,87	3,00	75,4	76,9	73,5	73,4
Estonsko	74,3	76,5	76,6	76,0	1,73	1,45	1,50	3,00	49,9	54,2	52,3	44,7
Irsko	67,0	68,7	70,3	69,0	1,56	1,51	n/a	2,00	104,7	104,8	104,9	109,2
Řecko	53,3	54,9	56,2	70,0	0,81	0,84	0,96	1,20	108,4	99,4	96,8	93,4
Španělsko	59,9	62,0	63,9	74,0	1,27	1,24	1,22	2,00	124,5	114,7	115,3	119,4
Francie	69,3	69,5	70,0	75,0	2,24	2,24	2,23	3,00	90,0	89,6	84,6	85,4
Itálie	59,9	60,5	61,6	67,0	1,31	1,38	1,33	1,53	91,4	85,8	82,5	84,5
Kypr	67,6	67,9	68,8	75,0	0,46	0,48	0,46	0,50	151,0	138,8	144,7	144,5
Lotyšsko	70,7	72,5	73,2	73,0	0,61	0,69	0,63	1,50	44,3	44,1	43,7	44,1
Litva	71,8	73,3	75,2	72,8	0,95	1,03	1,04	1,90	44,2	41,6	41,5	42,0
Lucembursko	72,1	70,9	70,7	73,0	1,31	1,28	1,31	2,30	98,2	94,2	91,4	88,9
Malta	66,4	67,8	69,6	70,0	0,77	0,75	0,77	2,00	136,2	123,9	125,7	99,2
Nizozemsko	75,4	76,4	77,1	80,0	1,95	2,00	2,01	2,50	91,0	91,2	87,8	91,4
Rakousko	74,2	74,3	74,8	77,0	2,97	3,06	3,07	3,76	103,1	103,1	98,3	101,6
Portugalsko	67,6	69,1	70,6	75,0	1,33	1,29	1,28	2,70	113,2	110,2	110,2	117,9
Slovinsko	67,7	69,1	70,1	75,0	2,60	2,38	2,21	3,00	102,5	98,8	89,5	90,7
Slovensko	65,9	67,7	69,8	72,0	0,82	0,88	1,18	1,20	58,2	57,7	54,7	55,6
Finsko	73,1	72,9	73,4	78,0	3,29	3,17	2,90	4,00	88,9	90,1	84,5	79,6
Bulharsko	65,1	67,1	67,7	76,0	0,63	0,79	0,96	1,50	58,5	53,5	55,6	59,4
ČR	73,5	74,8	76,7	75,0	1,90	1,97	1,95	1,00	68,2	66,2	64,2	64,9
Dánsko	75,9	76,5	77,4	80,0	3,01	3,02	3,03	3,00	77,2	79,7	74,2	70,7
Chorvatsko	59,2	60,6	61,4	62,9	0,82	0,79	0,85	1,40	80,4	76,7	74,0	75,4
Maďarsko	66,7	68,9	71,5	75,0	1,39	1,36	1,38	1,80	64,3	61,4	61,9	65,3
Polsko	66,5	67,8	69,3	71,0	0,87	0,94	1,00	1,70	85,5	84,8	82,1	82,8
Rumunsko	65,7	66,0	66,3	70,0	0,39	0,38	0,49	2,00	50,5	46,9	47,0	47,7
Švédsko	80,0	80,5	81,2	80,0	3,31	3,15	3,26	4,00	81,3	79,2	76,9	76,6
UK	76,2	76,8	77,6	n/a	1,66	1,68	1,70	n/a	75,8	73,9	68,7	66,4
EU	69,2	70,1	71,1	75,0	2,03	2,04	2,03	3,00	82,1	80,5	77,4	77,9

	Podíl energie z OZE (%)				Vysokoškolsky vzdělaní (30-34 let; %)				Chudoba (rozdíl od 2008; tis. os.)			
	2013	2014	2015	Cíl	2014	2015	2016	Cíl	2013	2014	2015	2016
Belgie	7,5	8,0	7,9	13,0	43,8	42,7	45,6	47,0	92	146	143	141
Německo	12,4	13,8	14,6	18,0	31,4	32,3	33,2	42,0	-133	163	-262	n/a
Estonsko	25,6	26,3	28,6	25,0	43,2	45,3	45,4	40,0	22	48	24	n/a
Irsko	7,7	8,7	9,2	16,0	52,2	52,3	52,9	60,0	327	229	157	n/a
Řecko	15,0	15,3	15,4	18,0	37,2	40,4	42,7	32,0	857	838	782	743
Španělsko	15,3	16,1	16,2	20,0	42,3	40,9	40,1	44,0	1 844	2 616	2 389	2040
Francie	14,1	14,7	15,2	23,0	43,7	45,0	43,6	50,0	94	389	-103	n/a
Itálie	16,7	17,1	17,5	17,0	23,9	25,3	26,2	26,0	2 147	2 064	2 387	n/a
Kypr	8,1	8,9	9,4	13,0	52,5	54,5	53,4	46,0	59	54	63	n/a
Lotyšsko	37,1	38,7	37,6	40,0	39,9	41,3	42,8	34,0	-38	-94	-134	-186
Litva	22,7	23,6	25,8	23,0	53,3	57,6	58,7	48,7	7	-106	-53	-39
Lucembursko	3,5	4,5	5,0	11,0	52,7	52,3	54,6	66,0	24	24	23	n/a
Malta	3,7	4,7	5,0	10,0	26,5	27,8	29,8	33,0	18	18	14	n/a
Nizozemsko	4,8	5,5	5,8	14,0	44,8	46,3	45,7	40,0	216	319	312	374
Rakousko	32,3	32,8	33,0	34,0	40,0	38,7	40,1	38,0	-127	-89	-147	-156
Portugalsko	25,7	27,0	28,0	31,0	31,3	31,9	34,6	40,0	121	106	7	n/a
Slovinsko	22,4	21,5	22,0	25,0	41,0	43,4	44,2	40,0	49	49	24	10
Slovensko	10,1	11,7	12,9	14,0	26,9	28,4	31,5	40,0	-41	-151	-148	-161
Finsko	36,7	38,7	39,3	38,0	45,3	45,5	46,1	42,0	-57	16	-7	-14
Bulharsko	19,0	18,0	18,2	16,0	30,9	32,1	33,8	36,0	72	-512	-439	-531
ČR	13,8	15,1	15,1	13,0	28,2	30,1	32,8	32,0	-58	-35	-122	-191
Dánsko	27,4	29,3	30,8	30,0	44,9	47,6	47,7	40,0	138	119	112	60
Chorvatsko	28,0	27,9	29,0	20,0	32,2	30,8	29,5	35,0	-51	-78	-105	-140
Maďarsko	16,2	14,6	14,5	13,0	34,1	34,3	33,0	34,0	604	302	-59	-253
Polsko	11,4	11,5	11,8	15,0	42,1	43,4	44,6	45,0	-1 744	-2 155	-2 731	n/a
Rumunsko	23,9	24,8	24,8	24,0	25,0	25,6	25,6	26,7	-723	-1 071	-1 680	-1420
Švédsko	52,0	52,5	53,9	49,0	49,9	50,2	51,0	45,0	234	269	188	432
UK	5,7	7,1	8,2	15,0	47,7	47,9	48,1	n/a	1 517	1 202	959	n/a
EU	15,2	16,1	16,7	20,0	37,9	38,7	39,1	40,0	5 474	4 680	1 850	n/a

Tato publikace je považována za doplňkový zdroj informací našim klientům i nejširší veřejnosti. Na informace uvedené v ní nelze pohlížet tak, jako by šlo o údaje nezvratné a nezměnitelné. Publikace je založena na nejlepších informačních zdrojích dostupných v době tisku. Použité informační zdroje jsou všeobecně považované za spolehlivé, avšak Česká spořitelna, a.s. ani její pobočky či zaměstnanci neručí za správnost a úplnost informací. Autoři považují za slušnost, že při použití jakékoliv části tohoto dokumentu, bude uživatelem tento zdroj uveden.

Některé obrázky použité v této publikaci pochází z audiovizuální knihovny Evropské komise, www.nordicfactory.com a www.thinkstockphotos.com.

Vydáváno pod evidenčním číslem Ministerstva kultury ČR: MK ČR E 16338, ISSN on-line: 1801-5042, ISSN tisk: 1801-5034.

